

fordringerne er der, uanset om man er patient, medarbejder, pårørende eller politiker.

Socialdemokraterne er med i satspuljeaftalen på psykiatriområdet, fordi der er så mange mangler. De mangler kan ikke udbedres alene ved hjælp af penge fra satspuljen, og regeringen har grundlæggende ikke gjort tilstrækkeligt for at afhjælpe dem godt nok. Manglerne bliver større, når andre patientgrupper er mere i fokus, og der flyder flere penge til dem end til området her; manglerne kan ikke fjernes med mere tvang og mere medicin; manglerne blev desværre heller ikke fjernet med kommunalreformen, og nogle af manglerne har vi faktisk stået over for, lige siden man decentraliserede fra statsforsorg til amtsforsorg.

Men hvorfor er vi så med, når vi kan se de mange mangler? Jo, det er vi, fordi det er det eneste forum, hvor vi faktisk kan være med til samlet, på tværs af partierne, at sætte fokus på psykiatrien, og for også at have et sted, hvor vi kan fremsætte nogle af de forslag, vi selv har til forbedringer. Vores mål på området er en god psykiatristandard for alle patienter, og den skal gælde, uanset om man er en ældre medicinsk patient, en der kommer hjem fra vinterferie med en knæskade, en der er blevet ramt af en kræftsygdom eller en, der er blevet ramt af en psykiatrisk lidelse.

Vi har gentagne gange foreslået at nedsætte en analysegruppe, der skal se på, hvordan vi kan få oprettet en national handlingsplan i lighed med kræftplaner og hjerteplaner, så vi kan få noget mere grundlæggende viden om, hvad der reelt er behov for. Derfor ser jeg frem til den konference, Danske Regioner afholder herinde den 23. marts, for regionerne ønsker jo også en national plan.

Vi mangler mange ting, men jeg vil lige gøre opmærksom på her i det sidste minut, jeg har, at når man også taler om flere senge, er det jo rigtigt, som det blev nævnt for lidt siden, at vi har mange tomme senge. Der er godt 3.000 senge og ifølge den optælling, vi fik lavet pr. 1. oktober sidste år, var 126 senge tomme, mange af dem fordi der ikke var penge til at belægge dem og afsætte personale til dem. Der var sådan set også 118 senge, der var belagt med mennesker, som var færdigbehandlede i sygehusregi, og hvis vi lægger de to tal sammen, har vi faktisk 242 senge, som vi kunne udnytte klogere, hvis der vel at mærke var penge nok til det, og hvis der var boliger nok til, at de mennesker, som er færdigbe-

handlede, kunne flytte ud i en fornuftig bolig og få deres hjælp der.

Men der var desværre også 555 ikke besatte stillinger, og her har vi jo et problem, vi ikke har løst. Vi har ikke løst det imageproblem, psykiatrien er ramt af, og det løser vi heller ikke med forslaget her, så vi har stadig væk nogle politiske udfordringer med hensyn til at skabe et ordentligt arbejdsmiljø og et ordentligt behandlingsmiljø, så man både kan være stolt af at være ansat i psykiatrien, og flere søger derind, og også kan give patienterne en mere moderne og bredere behandling, end de får i dag.

Vi skal have kabalen til at gå op. Det får vi ikke med tomme senge, der ikke er penge til, det får vi heller ikke, hvis sengene er forkert belagt, og det får vi heller ikke, hvis personalet flygter fra området. Jeg ved godt, at psykiaterne er begyndt at synes, det igen er interessant, men vi skal altså have mange flere faggrupper ind, for hvis der er monopol, så det fortrinsvis er to-tre faggrupper, der arbejder i psykiatrien, nytter det jo ikke noget, når vi ikke kan få dem, at vi så ikke mere aktivt får ansat de andre faggrupper, som er lige så kvalificerede til at arbejde på området.

Vi vil gerne være med til at få kabalen til at gå op, og derfor vil vi også gerne være med til at arbejde med psykiatrien i satspuljen. Men vi har ikke opgivet, at psykiatrien ligesom al anden sygehusbehandling skal have sin selvstændige plads på finansloven.

Kl. 13:57

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Liselott Blixt.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

I disse år ser vi en kraftig stigning i antallet af mennesker med psykiske sygdomme, og vi oplever jævnligt tragiske hændelser med psykisk syge mennesker. Derfor er det også vigtigt, at vi jævnligt retter fokus mod området. Vi har gennem lovgivning forbedret og styrket de sindslidendes retsstilling og retssikkerhed – det var tiltrængte forbedringer – og heldigvis har der også fra alle politiske partier været stor velvilje til at inddrage de psykisk syge, både børn, unge og voksne, i de årlige satspuljeforhandlinger.

Der skal sættes ind på mange områder, og her er det uhyre vigtigt, at vi ser på, hvor der skal sættes ind for at imødegå den store pukkel i forbindelse med ventelisterne, samtidig med at